

Sygn. akt II K 403/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2014r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Lucyna Brzoskowska,

Protokolant: apl. adw. Karol Kakowski,

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Olsztynie: nieobecny,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 12.08.2013r., 19.08.2013r., 11.09.2013r., 23.10.2013r., 28.11.2013r., 15.01.2014r., 17.02.2014r.,

sprawy:

1. W. Ł. (1),

syna R. i M. z domu T.,

ur. (...) w O.,

2. M. S. (1) ,

syna M. i A. z domu Ł.,

ur. (...) w O.,

3. P. S. (1) ,

syna Z. i J. z domu F.,

ur. (...) w O.,

oskarżonych o to, że:

I. w okresie od 8 czerwca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął w celu przerobienia, umożliwiającego do legalnego obrotu samochód marki V. (...) koloru niebieskiego o numerze VIN (...) wartości 38.000 złotych, wiedząc, że pojazd ten uzyskany został za pomocą czynu zabronionego,

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

przy czym W. Ł. (1) i P. S. (1) czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w okresie od 28 lipca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął w celu przerobienia, umożliwiającego do legalnego obrotu samochód marki V. (...) koloru

szary/srebrny o numerze VIN (...) wartości 40.000 złotych, wiedząc, że pojazd ten uzyskany został za pomocą czynu zabronionego,

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

przy czym W. Ł. (1) i P. S. (1) czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w okresie od 29 lipca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął w celu przerobienia, umożliwiającego do legalnego obrotu samochód marki V. (...) koloru czarnego o numerze VIN (...) wartości 41.100 złotych, wiedząc, że pojazd ten uzyskany został za pomocą czynu zabronionego

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

przy czym W. Ł. (1) i P. S. (1) czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w okresie od 6 sierpnia 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął w celu przerobienia, umożliwiającego do legalnego obrotu samochód marki V. (...) koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 33.600 złotych, wiedząc, że pojazd ten uzyskany został za pomocą czynu zabronionego,

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

przy czym W. Ł. (1) i P. S. (1) czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w okresie od 25 sierpnia 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął w celu przerobienia, umożliwiającego do legalnego obrotu samochód marki V. (...) koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 29.900 złotych, wiedząc, że pojazd ten uzyskany został za pomocą czynu zabronionego,

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

przy czym W. Ł. (1) i P. S. (1) czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VI. w okresie od 9 września 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami przyjął w celu przerobienia, umożliwiającego do legalnego obrotu samochód marki V. (...) koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 20.900 złotych, wiedząc, że pojazd ten uzyskany został za pomocą czynu zabronionego,

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k.

przy czym W. Ł. (1) i P. S. (1) czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

- tj. o przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

a nadto P. S. (1) o to, że:

VII. w okresie od 8 czerwca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. usunął z samochodu marki V. (...) koloru niebieskiego o numerze VIN (...) i wartości 38.000 złotych znak identyfikacyjny w postaci numeru identyfikacyjnego pojazdu umieszczonego na przegrodzie komory silnika,

- tj. o przestępstwo z art. 306 k.k.

VIII. w okresie od 28 lipca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. usunął z samochodu marki V. (...) koloru szary/srebrny o numerze VIN (...) wartości 40.000 złotych znak identyfikacyjny w postaci numeru identyfikacyjnego pojazdu umieszczonego na przegrodzie komory silnika,

- tj. o przestępstwo z art. 306 k.k.

IX. w okresie od 29 lipca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. usunął z samochodu marki V. (...) koloru czarnego o numerze VIN (...) wartości 41.100 złotych znak identyfikacyjny w postaci numeru identyfikacyjnego pojazdu umieszczonego na przegrodzie komory silnika,

- tj. o przestępstwo z art. 306 k.k.

X. w okresie od 6 sierpnia 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. usunął z samochodu marki V. (...) koloru czarnego o numerze VIN (...) wartości 33.600 złotych znak identyfikacyjny w postaci numeru identyfikacyjnego pojazdu umieszczonego na przegrodzie komory silnika,

- tj. o przestępstwo z art. 306 k.k.

XI. w okresie od 25 sierpnia 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z P. B. (1) usunął z samochodu marki V. (...) koloru szary/srebrny o numerze VIN (...) wartości 29.900 złotych znak identyfikacyjny w postaci numeru identyfikacyjnego pojazdu umieszczonego na przegrodzie komory silnika,

- tj. o przestępstwo z art. 306 k.k.

ORZEKA

I. oskarżonych **W. Ł. (1) i P. S. (1)** w miejsce wszystkich zarzucanych im czynów uznaje za winnych tego, że w okresie od 8 czerwca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu i z inną osobą w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjęli w celu przerobienia i demontażu umożliwiającego wprowadzenie do legalnego obrotu części samochodowych samochodu marki V. (...) koloru niebieskiego o numerze VIN (...) i wartości 38.000 złotych, koloru srebrnoszarego o numerze VIN (...) i wartości 40.000 złotych, koloru czarnego o numerze VIN (...) i wartości 41.100 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 33.600 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 29.900 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 20.900 złotych, wiedząc że pojazdy te uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego, przy czym oskarżeni W. Ł. (1) i P. S. (1) czynu tego dopuścili się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne, z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to skazuje ich:

- z mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu W. Ł. (1) karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

- z mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu P. S. (1) karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. oskarżonego **M. S. (1)** w miejsce wszystkich zarzucanych mu czynów z punktu II do VI a/o uznaje za winnego tego, że w okresie od 28 lipca 2009r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z P. S. (1) i W. Ł. (1) i z inną osobą w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjął w celu przerobienia i demontażu umożliwiającego wprowadzenie do legalnego obrotu części samochodowych samochodu marki V. (...) koloru srebrnoszarego o numerze VIN (...) i wartości 40.000 złotych, koloru czarnego o numerze VIN (...) i wartości 41.100 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 33.600 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 29.900 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 20.900 złotych, wiedząc że pojazdy te uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego i za to z mocy art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., a na podstawie art. 291 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu M. S. (1) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

III. oskarżonego **M. S. (1)** uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu z punktu I aktu oskarżenia,

IV. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu M. S. (1) na okres lat 5 (pięciu) tytułem próby oraz oddaje go pod dozór kuratora;

V. na podstawie art. 63§1k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonego P. S. (1) kary pozbawienia wolności zalicza się okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 21 września 2009 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

W związku z wnioskiem obrońcy oskarżonego o uzasadnienie wyroku odnoszącej się do oskarżonego W. Ł. (1), Sąd na podstawie art. 423 § 1a k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do tych części wyroku, których wnioski dotyczy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

P. B. (1) pracował w warsztacie samochodowym (...) w B.. W połowie 2008 roku oskarżony P. S. (1) zaczął pracować w tym warsztacie i poznał P. B. (1). Wymienieni w tym zakładzie pracowali jako mechanicy samochodowi.

Wiosną 2009r. oskarżony P. S. (1) wynajął od I. H. H. garaż położony w B. przy ul. (...). W warsztacie tym oskarżony P. S. (1) planował wykonywanie napraw samochodów. Oskarżony P. S. (1) zaproponował współpracę P. B. (1). Oskarżony P. S. (1) i P. B. (1) naprawiali w wynajętym garażu samochody. Ponadto P. S. (1) zaproponował P. B. (1) prace mechaniczne związane z przeróbką samochodów sprowadzanych z Anglii i dostosowywaniu ich do wymogów dopuszczających do ruchu na terenie Polski.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. S. k.88-91, k.98, k.147-148, częściowo z k.380-381v, k.382v-383, k.416-419, zeznania świadków: P. B. k. 44-47, k.94, k.383, częściowo - z k.404-405, k.411-413, k.520v-521, k.546-547, k.605, k.618, k.1086-1087, k.1516-1517, I. H. k. 15v-16, umowa najmu k. 20)

W czerwcu 2009 r. w O. oskarżony P. S. (1) spotkał starego znajomego W. Ł. (1). Oskarżeni znali się od wielu lat. Obaj byli uprzednio skazywani za przestępstwa przeciwko mieniu, odbywali kary pozbawienia wolności. Oskarżony W. Ł. (1) zaproponował oskarżonemu P. S. (1) przeróbkę samochodu marki V. (...) należącego do jego matki M. Ł. z wersji angielskiej na polską. Oskarżony P. S. (1) zgodził się na to. Po kilku dniach W. Ł. (1) przyprowadził do warsztatu P. S. (1) w B. V. (...) koloru srebrnego do przeróbki z wersji angielskiej na polską. Samochód ten oskarżony P. S. (1) przerabiał wspólnie z P. B. (1). Za wykonaną pracę oskarżony W. Ł. (1) zapłacił 1500 złotych dla obu.

Następnie oskarżony W. Ł. (1) zaproponował P. S. (1), by ten zajął się rozbiórką na części samochodów marki V (...), które on będzie mu dostarczał. Samochody te miały pochodzić z kradzieży. Oskarżony P. S. (1) miał rozmontowywać samochody. Następnie części z tych aut miały być odbierane przez W. Ł. (1). Początkowo oskarżony W. Ł. (1) osobiście przyprowadzał do warsztatu oskarżonego P. S. (1) samochody pochodzące z kradzieży, a następnie osobiście odbierał z nich części. Oskarżony P. S. (1) i P. B. (1) domyślali się, że przyprowadzane przez oskarżonego W. Ł. (1) samochody pochodzą z kradzieży, ponieważ pojazdy te między innymi były bez tablic rejestracyjnych, nie posiadały na przedniej szybie naklejki z numerem rejestracyjnym, miał uszkodzony zamek we drzwiach od strony kierowcy, czy uszkodzoną stacyjkę.

W między czasie oskarżony W. Ł. (1) przyjechał do warsztatu P. S. (1) w B. swojego siostrzeńca M. S. (1). Oskarżony M. S. (1) miał mu pomagać w dostarczaniu samochodów pochodzących z kradzieży oraz w odbieraniu części. Wymienieni mieli dzielić się zyskami z rozbiórki samochodów.

W ten sposób oskarżeni W. Ł. (1) wraz z M. S. (1) przyprowadził do garażu przy ul. (...) w B. samochody marki V (...):

- koloru srebrnoszarego o numerze VIN (...) wartości 40 000 złotych, który został skradziony K. J. w dniu 28 lipca 2009 r. z parkingu przy ul. (...),

- koloru czarnego o numerze VIN (...) wartości 41100 złotych, który został skradziony na terenie Niemiec w okresie od 29 do 31 lipca 2009 roku,

- koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 33600 złotych, który został skradziony na terenie Niemiec w okresie od 6 do 7 sierpnia 2009 roku,

- koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 29900 złotych, który został skradziony na terenie Niemiec w okresie od 25 do 26 sierpnia 2009 roku,

- koloru ciemnozielonego o numerze VIN (...) kombi wartości 20 900 złotych, który został skradziony Ł. J. w nocy z 9 na 10 września 2009 r. z parkingu przy ul. (...) w O..

Ponadto oskarżony W. Ł. (1) sprowadzi do garażu w B. samochód marki V (...) koloru niebieskiego o numerze VIN (...) o wartości 38 000 złotych, który został skradziony M. F. w dniu 8 czerwca 2009 roku z parkingu przy ul. (...) w O..

Oskarżeni W. Ł. (1) i M. S. (1) przyjeżdżali po części z rozmontowanych samochodów busem.

Podczas rozbiórki samochodów uczestniczył P. B. (1), który również wycinał numery wybite w nadwoziu. Ponadto P. B. (1) wspólnie z P. S. (1) rozbierali samochody marki V (...): koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 29900 złotych, koloru ciemnozielonego o numerze VIN (...) kombi wartości 20 900 złotych.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego P. S. k. 88-91, k.98, k.1083v-1085, k.716-717, częściowo z k.147-148, k.380-381v, k.382v-383, k.416-419, k. 550, k.609, k.716-717, k.1083v-1085, k.1499v-1500, zeznania świadka P. B. k.44-47, k.94, k.383, częściowo z k.404-405, k.411, k.520v, k.546-547, k.605, k.1086-1087, k.1516-1517, wyjaśnienia oskarżonego M. S. częściowo z k.177-180, k.521, k.540, k.716, k.1082v-1083, k.1499-1499v, zeznania świadków: Ł. J. k.2-3, k.159v, k.162-163, k.737-738, K. J. k. 234-235, k.782, k.1086, k.1516, M. F. k.227-228v, k.737)

W wyniku przeszukania przeprowadzonego w dniu 21 września 2009 roku w garażu przy ul. (...) ujawniono m.in. częściowo rozebrany samochód marki V (...) koloru ciemnozielonego o numerze VIN (...), który został zwrócony Ł. J..

(dowód : protokół przeszukania k. 21 – 26, umowa k. 20, protokół oględzin k. 129 – 131, wyjaśnienia P. S. (1) k. 88 – 90, k.98, częściowo z k. 147-148, k.380-381v, k.382v-383, k.416-419, częściowo wyjaśnienia M. S. z k. 177-180, zeznania świadków: Ł. J. k.2-3, k.159v, k.162-163, k.737-738, K. J. k.234-235, k.782, k.1086, k.1516, M. F. k. 227-228v, k.737, M. S. k.866-867, k.132v-133v, k.1280-1281, k.1574v-1575, informacje o utraconych autach k. 225, k. 244, k. 296 – 298,

odpisy wyroków k. 269-270, k.271-281, k.341-344, k.840, dane o karalności oskarżonych k. 1216, 1218, 1220-1221, pokwitowanie k. (...),

pozostałe dowody: zeznania świadków W. T. k.447v, k.738, J. B. k.769, k.68v, k.1085v, k.1501, M. S. k.866, k.132v-133v, k.1280-1281, M. S. k.1501, protokoły zatrzymania k.13, k.14, k.17-19, k.35-37, k.38-40, k.125-127, k.139-141, k.181, k.354-356, protokoły przeszukania k.54-84, protokoły oględzin k.129-131, k.152-172, k.197-198, k.357-358, k.589-591, dokumentację fotograficzną k.204-211, opinię z zakresu mechanoskopii k.214-220, k.422-423, k.524-526, wykaz połączeń k.250-258, 393, k.436-452, opinia z zakresu informatyki k.473-513, k.556-583/

Oskarżony W. Ł. (1) był karany, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 789/99 został skazany za przestępstwa z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. i z art. 64§1 k.k. na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie 19.10.2006r.-21.05.2007r. i 23.05.2000r.016.09.2002r.

(dowód: odpis wyroku k. 341-344 , karta karna k.1583-1583v)

Oskarżony W. Ł. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony przyznawał, iż utrzymywał kontakty z P. S. (1), którego zapoznał z M. S. (1). Zaprzeczał jednakże temu, iż uczestniczył w przyprowadzaniu i rozbieraniu samochodów pochodzących z kradzieży. Stwierdził, iż P. S. (1) zlecał jedynie naprawy legalnie posiadanych samochodów. Twierdził, iż nie posiada informacji o działalności M. S. (1), z którym nie utrzymuje bliższych kontaktów, mimo iż mieszkają oni razem w domu jednorodzinnym (k. 405, 594).

Na rozprawie w dniu 20.10.2010r. odmówił składania wyjaśnień. Stwierdził jedynie, iż z telefonu, z którego korzystał w okresie objętym zarzutem nie było żadnych połączeń wykonanych w miejscowości B. (k. 715, k.866-867).

Na rozprawie w dniu 12.01.2012r. dodał, iż zapoznał M. S. (1) i P. S. (1) przed wjazdem do garażu. Przedstawił go jako swojego siostrzeńca. Potwierdził wcześniejsze wyjaśnienia (k.1083-1083v).

Na rozprawie w dniu 12 sierpnia 2013 roku oskarżony W. Ł. (1) również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Potwierdził odczytane wcześniej złożone wyjaśnienia. Dodał, że przedstawił P. S. (1) jako (...). (k.1489v-1499)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego W. Ł. (1) nie przyznającego się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W ocenie Sądu stanowią one jedynie przyjętą przez oskarżonego linię obrony mającą na celu uniknięcia odpowiedzialności karnej i surowej kary. W tym zakresie przede wszystkim wyjaśnieniom oskarżonego W. Ł. (1) przeczą pierwsze wyjaśnienia oskarżonych P. S. (1) i M. S. (1) oraz zeznania świadka P. B. (1).

Analiza początkowych wyjaśnień oskarżonego P. S. (1) w powiązaniu z zeznaniami świadka P. B. (1), którym Sąd dał wiarę daje przekonanie o udziale oskarżonego W. Ł. (1) w przestępczym procederze.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego P. S. (1) w tej części, gdzie przyznają się do zarzucanych im czynów, gdzie opisują przestępczy proceder, udział jego oraz W. Ł. (1), M. S. (1) i P. B. (1) w tym procederze. Są one bowiem zbieżne z pozostałym materiałem dowodowym, a w szczególności zeznaniami świadka P. B., wynikami przeszukania garażu wynajmowanego przez P. S. oraz zeznaniami pokrzywdzonych kradzieżami samochodów Ł. J., K. J., M. F., świadka M. S., informacjami o utraconych autach, a także opinią z zakresu mechanoskopii.

Natomiast Sąd odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonych P. S. (1) i M. S. (1), w których zaprzeczali oni udziałowi w popełnieniu zarzucanych im czynów W. Ł. (1).

Analiza pierwszych wyjaśnień oskarżonego P. S. (1) prowadzi do wniosku, że zostały one złożone spontanicznie, swobodnie. P. S. (1) podaje wiele szczegółów, które w powiązaniu z innymi dowodami oraz z prawami logicznego

rozumowania, dają całokształt stanu faktycznego, uprawniający Sąd do uznania winy oskarżonego W. Ł. (1). Mianowicie już w trakcie pierwszego przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym szczegółowo relacjonował swój udział, jak też udział W. Ł. (1) w dokonaniu zarzucanych im czynów. Jednoznacznie stwierdza, że domyślał się, że sprowadzane przez W. Ł. (1) samochody do warsztatu pochodzą z kradzieży, ponieważ miały, m.in. uszkodzoną wkładkę stacyjki. Wyraźnie stwierdzał, że spotkał „starego znajomego W. Ł. (1)” (k. 88). Następnie, cały czas posługując się imieniem (...), (...), zarówno wtedy, gdy podaje okoliczności przyprawiania samochodów do garażu, odbierania części samochodów, które jak konsekwentnie i jednoznacznie wyjaśniał, iż wykonywał W.. Należy podkreślić, że oskarżony P. S. (1) stwierdza stanowczo, że z W. przyjechała „nieznana mu młoda osoba” (k.89). Zatem od początku rozróżnia dwie osoby - W., czyli W. Ł. (1), przeciwieństwo starego znajomego oraz nieznana młodą osobę, chłopaka który przyjeżdżał z W.. W tych wyjaśnieniach dalej rozróżnia osoby: W. i młody chłopak od W.. Wskazuje na podział ról, zarówno W. Ł. (1), jak i młody chłopak od W. (M. S. (1)) przyprawiali mu kradzione samochody do przeróbki, jak i rozróżnia, kto przyjeżdżał po części od tych aut - skazując dwie różne osoby oskarżonych.

W trakcie kolejnego przesłuchania nadal potwierdzał, iż samochody przyprawiał W. Ł. (1). Dodał, że potwierdził wyjaśnienia złożone na policji, do złożenia których nikt na niego nie wpływał, że złożył je dobrowolnie i są zgodne z prawdą (k.98).

Należy zauważyć, iż dopiero podczas kolejnego przesłuchania stwierdza, że ustalił dane młodej osoby, z którą przyjeżdżał W. Ł. (1). Co potwierdza wersję, iż rozróżniał dwie osoby - W. Ł. (1) i chłopaka od W., czyli M. S. (1) (k.147). Znamienne jest, że dopiero od tego przesłuchania P. S. (1) podaje, iż samochody przyprawiał i odbierał części M. S. (1) i dopiero od tego momentu w ogóle zaprzeczał udziałowi W. Ł. (1).

Na rozprawie oskarżony P. S. (1) potwierdził okoliczności dokonania zarzucanych mu czynów, jednocześnie zaprzeczał udziałowi W. Ł. (1) w tych czynach. Dopytywany na tę okoliczność oskarżony twierdził, iż na siostrzeńca W. Ł. (1) też mówili „W. młody”. Podkreślał, że od początku w swoich wyjaśnieniach chodziło mu o M. S. (1), kiedy używał imienia W..

Zauważyć należy, iż oskarżony P. S. (1) był przesłuchiwany kilkakrotnie, pierwsze i kolejne wyjaśnienia złożył w krótkim czasie od zatrzymania. Wbrew późniejszym twierdzeniom, oskarżony P. S. (1) w początkowych wyjaśnieniach wyraźnie wskazywał na udział W. Ł. (1) w dokonaniu tych czynów. W ocenie Sądu późniejsze twierdzenia oskarżonego P. S. (1), iż M. S. (1) określano imieniem (...), (...) są nielogiczne. Przede wszystkim dlatego, iż w pierwszych wyjaśnieniach używał w odniesieniu do W. Ł. (1) określenia „stary znajomy”, a ponadto jednoznacznie twierdził, iż z W. przyjeżdżała młoda nieznana mu osoba, młody chłopak. Dopiero później podejmuje nieudolną próbę przedstawić M. S. (1) jako W., młodego W.. Jednakże to właśnie M. S. (1), z uwagi na swój wiek, został określony przez wymienionego jako młoda osoba, która przyjeżdżała z (...), czyli inną osobą niż W. Ł. (1). W ocenie Sądu używanie przez oskarżonego P. S. (1) imienia W. odnosiło się jednoznacznie do osoby oskarżonego W. Ł. (1). Na rozprawie oskarżony P. S. (1) nie potrafił logicznie i przekonująco wyjaśnić zmiany prezentowanej przez niego wersji dotyczącej udziału W. Ł. (1). W ocenie Sądu nie zasługują na wiarę wyjaśnienia P. S. (1) w tym zakresie. Należy jeszcze raz podkreślić, że przeciwieństwo, jak sam stwierdził to w wyjaśnieniach P. W. Ł. to jego stawy znajomy. Zatem nie wiarygodne wydaje się, że nagle P. S. (1) mylił starego znajomego W. Ł. (1) z młodym, dopiero co poznanym chłopakiem i to określanym przez niego jako chłopak od W.. Ponadto jednoznacznie rozdzielał udział tych oskarżonych w przestępczym procederze. Mianowicie, co wcześniej było przedmiotem analizy, początkowo wskazuje, że W. Ł. (1) przyprawiał kradzione samochody i odbierał z nich części, potem pojawił się młody chłopak od W., który następnie dostarczał mu do warsztatu skradzione samochody, i raz on, a innym razem W. odbierali części pochodzące z tych aut. W ocenie Sądu analiza wyjaśnień P. S. (1) daje podstawy do uznania, że obciążające wyjaśnienia W. Ł. (1) są wiarygodne, logiczne.

W ocenie Sądu okoliczność wspólnej „starej znajomości” P. S. (1) z W. Ł. (1), jak również jego wiedza o uprzedniej jego karalności, mogło być powodem zmiany stanowiska oskarżonego P. S. (1), które miało na celu spowodowanie, by W. Ł. (1) uniknął ukarania.

Jednocześnie Sąd podzielił wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) z dnia 23.09.2009r., co do ilości samochodów przyjętych do przerobienia.

Potwierdzeniem pierwszych wyjaśnień oskarżonego P. S. (1), w których obciąża oskarżonego W. Ł. (1), są wyjaśnienia i zeznania świadka P. B. (1). P. B. (1) w wyjaśnieniach z dnia 20 września 2009 roku jednoznacznie twierdził, że przeróbki zlecał im W. Ł. (1), zarówno legalnego samochodu oraz samochodów pochodzących z kradzieży (k.44-47). P. B. (1) jednoznacznie wskazywał na osobę o imieniu i nazwisku W. Ł. (1), która przyprowadzała samochody do warsztatu, również pochodzące z kradzieży, że to od W. Ł. (1) dostał zapłatę za pośrednictwem P. S. (1). Ponadto wskazuje na W. Ł. (1), że przyjeżdżał samochodem V. (...) koloru białego po części z rozebranych samochodów. Na tym etapie P. B. (1) nic nie mówi o innej osobie, określanej później jako (...). Cały czas konsekwentnie i jednoznacznie operuje danymi (...), a takie dane podawał, bo jeszcze do sierpnia 2009 roku nie znał M. S. (1).

W tej części twierdzenia P. B. (1) są zbieżne z wyjaśnieniami P. S. (1), który w pierwszych wyjaśnieniach, dokładnie, szczegółowo podając kolejność zdarzeń, opisuje, że na początku przyjeżdżał W., a dopiero pod koniec lipca 2009 roku W. przyjeżdża z nieznaną mu osobą - młody chłopak. Czasookres się zgadza w obu opisach.

Podczas konfrontacji z P. S. (1), P. B. (1) potwierdził, że to W. Ł. (1) przyprowadził srebrnego V. (...) do przeróbki, a po części przyjechał „Młody od W.”. Nie miał wątpliwości, co do tożsamości W. Ł. (1), a jednocześnie rozróżnia dwie osoby - W. Ł. (1) i młodego od W. (k.383). W ocenie Sądu nie ma wątpliwości, że zarówno oskarżonemu P. S. (1) jak i P. B. (1) odnośnie kto przyprowadzał samochody do rozbiórki i kto odbierał części z tych samochodów chodziło o dwie różne osoby. Zarówno P. S. (1), jak i P. B. (1) zbieżnie określali, że chodziło o W. Ł. (1) - takimi personaliami się posługiwali obaj, jak i o inną młodszą osobę określaną przez nich młody od W..

Co prawda w trakcie konfrontacji z W. Ł. (1), P. B. (1) stwierdził, że to nie jego miał na myśli, mówiąc o W. Ł. (1) (k.404-405), przy czym należy jednocześnie zauważyć, iż kojarzył go jako właściciela V. (...) koloru srebrnego, który przyprowadził samochód do przeróbki i podobnie twierdził podczas konfrontacji z M. S. (1) (k.520-521). Jednakże należy zauważyć, iż następnie P. B. (1) nie potrafił logicznie wyjaśnić przyczyn tej pomyłki. Twierdził od początku, że znał W. Ł. (1) od czasu, gdy przerabiali mu samochód oraz że znał młodego W. (k. 520-521, 546-547).

W ocenie Sądu mając na uwadze analizę powyższych zeznań i wyjaśnień nie jest prawdopodobne i logiczne, aby dwaj dorośli mężczyźni, jak P. S. (1) i P. B. (1), znając W. P. S. od wielu lat, a P. B. (1) zapoznając go wcześniej niż M. S. (1), pomylili go z młodszym M. S. (1).

Sąd nie dał wiary twierdzenia wymienionych, że osoby przesłuchujące ich nie zapisały dokładnie ich słów. Przeczą temu stanowcze twierdzenia świadka I. D., która przesłuchiwała P. S. (1) i P. B. (1) w dniu 23.09.2009r. Świadek zeznała, że nie znała wcześniej W. Ł. (1) i zapisywała wypowiedzi osób przesłuchiowanych. Świadek I. D. jest osobą obcą dla oskarżonych i dla świadka P. B. (1) i brak jest podstaw świadczących o tym, że zeznawała nieprawdę. Sąd dał wiarę jej zeznaniom. Tym bardziej, że P. S. tego samego dnia podczas przesłuchania przez prokuratora stwierdził stanowczo, że wyjaśniał wcześniej dobrowolnie i nie zgłaszał żadnych zarzutów wobec wykonywanych z nim czynności. Należy podkreślić, że przecież P. B. (1) nie był obecny podczas kiedy były przyprowadzane wszystkie samochody pochodzące z kradzieży. Zatem jego twierdzenia o tożsamości osoby je przyprowadzającej oraz odbierającej części nie wykluczają wersji oskarżonego P. S. (1).

Wobec powyższych rozważań Sąd doszedł do przekonania, iż kolejne wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) i świadka P. B. (1) odnośnie tożsamości W., W. Ł. (1), o którym mówili w trakcie pierwszych przesłuchań, że chodziło im o M. S. (1), nie zasługują na wiarę, ponieważ są nieudolną próbą uwolnienia W. Ł. (1) od odpowiedzialności karnej.

Analiza pierwszych wyjaśnień oskarżonego M. S. (1) wydaje się zbieżna z wyjaśnieniami P. S. (1) i P. B. (1) odnośnie ilości i rodzaju sprowadzonych do warsztatu P. S. (1) skradzionych samochodów. Zbieżne są również w zakresie jakim samochodem przyjeżdżał M. S. i takim samym przyjeżdżał W. Ł. - potwierdzili te okoliczności P. S. i P. B.. W tym zakresie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom m. S.. Należy podkreślić, że M. S. w swoich pierwszych wyjaśnieniach podał, że

spotkał się z W. Ł. (1) i ten zapoznał go z P. S. (1) we wskazanym okresie. Zatem niewątpliwie z wyjaśnień M. S. wynika, że W. Ł. (1) się „przewijał” w całej tej sprawie. Natomiast w kontekście przeprowadzonych i omówionych dowodów niewiarygodne są wyjaśnienia M. S., że W. Ł. (1) nie miał nic wspólnego z przestępczym procederem. Wiedząc, że M. S., to rodzina W. Ł., nie dziwi to, że M. S. - najmniej obciążony przeszłością kryminalną, bierze na siebie całą odpowiedzialność, chroniąc w ten sposób W. Ł. (1).

Z tych względów Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego W. Ł. (1), w których zaprzeczał swojemu udziałowi w przestępczym procederze objętym zarzutami. Są one sprzeczne z logicznymi, konkretnymi, szczegółowymi i stanowczymi pierwszymi wyjaśnieniami P. S. (1) oraz P. B. (1). Jednocześnie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego W. Ł. (1) z rozprawy dotyczące użytkowania przez niego telefonu komórkowego. Okoliczność, iż nie wykonywał on połączeń telefonicznych z danego numeru telefonu, z danego miejsca w kraju, nie dowodzi, iż w tym miejscu go nie było. Tym samym w ocenie Sądu nie wykluczają one prawdziwości relacji P. S. (1) i P. B. (1) o udziale W. Ł. (1) w dostarczaniu kradzionych samochodów i odbieraniu części.

Wiarygodność wyjaśnień oskarżonego P. S. (1) i świadka P. B. (1), w części, w której przyznali, że przyjmowali sprowadzane przez oskarżonych W. Ł. (1) i M. S. (1) samochodów pochodzących z kradzieży potwierdza ujawnienie w garażu wynajmowanym przez P. S. (1) samochodu V. (...) koloru ciemnozielonego o numerze VIN (...) kombi wartości 20 900 złotych, który został skradziony Ł. J. w nocy z 9 na 10 września 2009 r. z parkingu przy ul. (...) w O.. W protokołach przeszukań zostały udokumentowane ujawnione dowody rzeczowe, w tym wymieniony samochód, który mimo jego częściowego demontażu, został rozpoznany i zwrócony pokrzywdzonemu Ł. J..

Potwierdzeniem wyjaśnienia oskarżonych P. S. (1) i M. S. (1) oraz P. B. (1) w zakresie ilości i rodzaju sprowadzonych do warsztatu samochodów, znajdują potwierdzenie w faktach dokonania kradzieży samochodów V. (...):

- koloru niebieskiego o numerze VIN (...) o wartości 38 000 złotych, który został skradziony M. F. w dniu 8 czerwca 2009 roku z parkingu przy ul. (...) w O.,

- koloru srebrnoszarego o numerze VIN (...) wartości 40 000 złotych, który został skradziony K. J. w dniu 28 lipca 2009 r. z parkingu przy ul. (...),

- koloru czarnego o numerze VIN (...) wartości 41100 złotych, który został skradziony na terenie Niemiec w okresie od 29 do 31 lipca 2009 roku,

- koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 33600 złotych, który został skradziony na terenie Niemiec w okresie od 6 do 7 sierpnia 2009 roku,

- koloru zielonego o numerze VIN (...) wartości 29900 złotych, który został skradziony na terenie Niemiec w okresie od 25 do 26 sierpnia 2009 roku.

Ustalone daty kradzieży wymienionych samochodów, wynikające m.in. z zeznań pokrzywdzonych, informacji o utraconych autach, które Sąd uznał za wiarygodne w całości, odpowiadają wskazywanym w wyjaśnieniach oskarżonych P. S. (1), M. S. (1) oraz P. B. (1) okresom, w których samochody te były sprowadzane do warsztatu w B. i rozmontowywane. Także opis samochodów, opisujący ich kolor, typu nadwozia i innych szczegółów w wyjaśnieniach oskarżonych zbieżny jest z opisem skradzionych samochodów, wynikającym z wymienionych dokumentów i zeznań pokrzywdzonych. Omówione dowody zasługują na wiarę, ponieważ są zbieżne i uzupełniają się wzajemnie.

Podsumowując, w ocenie Sądu początkowe wyjaśnienia P. S. (1) i P. B. (1) zasługują na wiarę, ponieważ są konkretne, zbieżne, wzajemnie się uzupełniają, obaj rozróżniają dwie osoby - W. Ł. (1) i młodego chłopaka od W., zatem potwierdzają się wzajemnie, są spontaniczne, złożone w krótkim czasie od zdarzeń objętych zarzutami, obaj nie mieli podstaw do bezpodstawnego obciążania W. Ł. (1), skoro od początku podają jego dane, jako współsprawca przestępczych działań. Ponieważ skoro nie mieli by zamiaru od początku wskazywać na W. Ł. (1), to nie tylko nie podawali by jego danych, ale przede wszystkim nie rozróżniali by dwóch różnych osób, opisując ich w odmienny

sposób oraz podział ról jaki wykonywali w przestępczym procederze. Ponadto należy zauważyć, iż w zakresie pierwszych składanych wyjaśnień przez oskarżanego P. S. (1) oraz P. B. (1), to konsekwentnie i zgodnie co do zasady oraz co do szczegółów podawali w swoich relacjach okoliczności poznania W. Ł. (1), osoby określanej mianem młodego od W. oraz co do okoliczności sprowadzania samochodów pochodzących z kradzieży i odbioru części pochodzących z tych aut. Ponadto wymienieni również sami siebie również obciążali. Ponadto w ocenie Sądu, odwołanie swoich wcześniejszych wyjaśnień przez P. S. (1) i P. B. (1) stanowiły jedynie nieudolną próbę wskazując na to, iż oskarżony zaskoczony zatrzymaniem i ujawnieniem skradzionego samochodu spontanicznie podał wszystkie okoliczności swojej działalności, wskazując przy tym na osobę W. Ł. (1), jako dostarczającego skradzione samochody do rozmontowania.

Wyjaśnienia oskarżonego P. S. (1) podającego okoliczności przyjęcia samochodów, których nie można było w inny sposób ustalić, znalazły potwierdzenie w innych wiarygodnych dowodach, w tym w dowodach rzeczowych – w samochodzie pochodzącym z kradzieży ujawnionym w wynajmowanym przez oskarżonego garażu.

Zeznania pozostałych świadków ujawnione w sprawie nie wnosiły nic przedmiotowo istotnego do sprawy. Osoby najbliższe dla oskarżonych, a także M. S. (5), W. T. (2) i J. B. (2) zeznali, iż nie posiadają wiedzy dotyczącej działalności oskarżonych.

Niejąący świadek I. H. H. potwierdziła zawarcie umowy wynajmu garażu z P. S. (1) (k. 20).

Sąd dał wiarę opiniom z zakresu mechanoskopii i informatyki, ponieważ są one pełne, jasne i logiczne. Zostały sporządzone przez osoby i podmioty do tego uprawnione, mające wiedzę teoretyczną i praktyczną. Nie kwestionowane były przez strony. Stanowią ważne uzupełnienie stanu faktycznego oraz stanowią istotny dowód w sprawie.

Mając na uwadze powyższą analizę, Sąd stwierdził, iż oskarżony W. Ł. (1) w okresie od 8 czerwca 2009 r. do 21 września 2009 r. w miejscowości B. działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami przyjęli w celu przerobienia i demontażu umożliwiającego wprowadzenie do legalnego obrotu części samochodowych samochody marki V. (...) koloru niebieskiego o numerze VIN (...) i wartości 38 000 złotych, koloru srebrnoszarego o numerze VIN (...) i wartości 40 000 złotych, koloru czarnego o numerze VIN (...) i wartości 41100 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 33600 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 29900 złotych, koloru zielonego o numerze VIN (...) i wartości 20 900 złotych, wiedząc że pojazdy te uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego, czym wyczerpali znamiona przestępstwa z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

Oskarżony W. Ł. (1) z uwagi na wyłamane zamki, stacyjki w samochodach wiedział, iż samochody te pochodzą z czynu zabronionego, mianowicie, że pochodzą z kradzieży. Potwierdzeniem powyższej tezy są jednoznacznie wyjaśnienia w tym zakresie oskarżonych P. S. (1) i M. S. (1) oraz twierdzenia P. B. (1).

Odnośnie zmiany kwalifikacji prawnej czynów zarzucanych oskarżonemu W. Ł. (1) poprzez uzupełnienie o art. 12 k.k., to Sąd kierował się wyjaśnieniami oskarżonego P. S. (1), z których wynika, iż przyjmowanie samochodów do demontażu zostało uzgodnione z W. Ł. (1) przed przyjęciem pierwszego samochodu. Zatem wszystkie zachowania polegające na przyjmowaniu kolejnych samochodów dokonywane przez oskarżonego z innymi osobami objęte były jednym zamiarem, realizowane były równocześnie bądź w krótkich odstępach czasu, tym samym uzasadnione było przyjęcie, iż stanowią one jeden czyn kwalifikowany z zastosowaniem art. 12 k.k.

Sąd zakwalifikował działanie oskarżonego W. Ł. (1) przyjmując kwalifikację z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., ponieważ wymieniony czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary co najmniej 6 miesięcy pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne. Z kart karnych wymienionego oraz odpisów wyroków wynika, iż był on uprzednio karany za przestępstwa przeciwko mieniu, odbył kary pozbawienia wolności o wymiarze przekraczającym 6 miesięcy. Mianowicie, oskarżony W. Ł. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie w sprawie II K 789/99 został skazany za przestępstwa z art. 279§1 kk w zw. z art. 91§1 kk i z art. 64§1 kk na karę 3 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresach od 19.10.2006r. do 21.05.2007r. i od 23.05.2000r. do 16.09.2002r. (k. 341-344).

W Ocenie Sądu oskarżony niewątpliwie działał wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami. Wskazuje na powyższe podział ról, czynienie uprzednich uzgodnień, planowanie czynu, równoczesność działania oskarżonego z innymi oskarżonymi.

Istotą współsprawstwa jest oparte na porozumieniu wspólne działanie co najmniej dwóch osób, z których każda obejmuje swym zamiarem urzeczywistnienie wszystkich określonych przedmiotowych znamion czynu przestępnego. Obiektywnym elementem współsprawstwa jest nie tylko wspólna (w sensie przedmiotowym) realizacja znamion określonej w odpowiednim przepisie tak zwanej czynności czasownikowej, lecz także taka sytuacja, która charakteryzuje się tym, że czyn jednego współsprawcy stanowi dopełnienie czynu drugiego współsprawcy, albo popełnione przestępstwo jest wynikiem czynności przedsięwziętych przez współsprawców w ramach dokonanego przez nich podziału ról w przestępnej akcji. Natomiast subiektywnym elementem, a zarazem warunkiem koniecznym współsprawstwa jest porozumienie, oznaczające nie tylko wzajemne uzgodnienie przez wszystkich współsprawców woli popełnienia przestępstwa, lecz także świadome współdziałanie co najmniej dwóch osób w akcji przestępnej. Porozumienie to jest tym czynnikiem podmiotowym, który łączy w jedną całość wzajemnie dopełniające się przestępne działania kilku osób, co w konsekwencji pozwala przypisać każdej z nich również i tę czynność sprawczą, którą przedsięwzięła inna osoba współdziałająca świadomie w popełnieniu przestępstwa (wyrok SN z 24.V.1976r., Rw 189/76, OSNÓW 1976/9/117; wyrok SN z 19.VI.1978r., I KR 120/78, OSNÓW 1978/10/110).

W ocenie Sądu mając na uwadze omówione dowody nie ma żadnych wątpliwości, że oskarżony W. Ł. (1) wraz z innymi osobami wspólnie i w porozumieniu dopuścił się przypisanego mu przestępstwa. Współsprawstwo oskarżonego W. Ł. (1) polegało na tym, że w ramach przygotowywania przestępczej akcji, szukał osób, które by współdziałały z nim. To właśnie oskarżony W. Ł. (1) odnowił znajomość z P. S. (1), sprowadzał kradzione samochody do rozbiorczy, odbierał części z tych samochodów, płacił P. S. (1) za wykonana pracę, i za jego pośrednictwem płacił P. B. (1). Jak już wcześniej Sąd wywodził, z wyjaśnień oskarżonego P. S. (1) i P. B. (1) jednoznacznie i stanowczo wynika, że to właśnie oskarżony W. Ł. (1) był tą osobą, która przyjeżdżała do warsztatu samochodowego w B. i przyprowadzała skradzione samochody, odbierała części, płaciła za to.

W ocenie Sądu zgromadzony i przeprowadzony materiał dowodowy w przedmiotowej sprawie pozwala jednoznacznie przyjąć, iż oskarżony W. Ł. (1) zawarł z innymi porozumienie, którego celem było znalezienie osób i miejsca, gdzie możliwe było przyjęcie w celu przerobienia i demontażu umożliwiającego wprowadzenie do legalnego obrotu części samochodowych samochodu marki V. (...) wiedząc że pojazdy te uzyskane zostały za pomocą czynu zabronionego. W ramach tego porozumienia oskarżony z innymi osobami ustalili podział ról. Każda z osób biorących udział w tym przestępstwie miała wyznaczone role, które od początku do końca stanowiły spójną, przemyślaną całość i dzięki czemu miało dojść do sprawnego wykonania zaplanowanego przestępstwa. Konkretnie osoby miały zająć się wykonaniem zadania, oskarżony W. Ł. (1) i M. S. (6) przyprowadzali pochodzące z kradzieży pojazdy do warsztatu samochodowego w B. i odbieraniem części, natomiast P. S. (1) i P. B. (1) przerabiali i demontowali pojazdy. Każda z osób biorąca w tym udział, w tym oczywiście oskarżony W. Ł. (1), obejmowała swoją świadomością czynności przedsiębrane przez pozostałe osoby uczestniczące w przestępczej akcji i każda z nich chciała zrealizować zaplanowane wcześniej przestępstwo.

W ocenie Sądu oskarżony z innymi osobami działali umyślnie z zamiarem bezpośrednim przemyślanym, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Ze swojej istoty przypisany oskarżonemu czyn wymagał uprzedniego planowania, podziału ról.

Wymierzając oskarżonemu W. Ł. (1) karę Sąd miał na uwadze, by była ona adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości ich czynów.

Mając na uwadze omówione dowody Sąd uznał, że oskarżony W. Ł. (1) dopuścił się przypisanego mu czynu.

W ocenie Sądu jedyne kara o charakterze bezwzględnym zapewni prawidłową resocjalizację oskarżonego W. Ł. (1) i dlatego też została wymierzona mu kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wysokość tej kary uwzględnia wagę przypisanego oskarżonemu czynu.

Wymierzona oskarżonemu W. Ł. (1) kara, w ocenie Sądu, jest adekwatna do stopnia jego zawinienia oraz społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. W ocenie Sądu kara w takim wymiarze oraz o charakterze bezwzględnym spełni swoje cele zarówno w zakresie prewencji indywidualnej, jak i ogólnej.

Okolicznościami obciążającymi przy wymiarze kary, które Sąd brał pod uwagę, było to, że oskarżony był uprzednio karany, działanie w warunkach recydywy, działanie z niskich pobudek - z chęci zysku, znaczna wartość mienia oraz rola oskarżonego, jaką wykonał na każdym etapie popełnienia przestępstwa, długotrwałość działania, daleko posunięta specjalizacja, przygotowanie i planowanie działań, jak również współdziałanie z osobą młodocianą, którą wymieniony w ten sposób demoralizował - M. S. (1).

Sąd nie doszukał się jakichkolwiek okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, w ocenie Sądu oskarżony W. Ł. (1) brak jest w stosunku do wymienionego pozytywnej prognozy kryminologicznej, przejawiającej się w tym, iż nie popełni on kolejnego przestępstwa. Przeczy temu przedmiotowa sprawa oraz to, że niewątpliwie wykazał on swoją niepoprawność i nieskuteczność dotychczasowego procesu resocjalizacji. W konsekwencji jedynie kara pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania pozwoli na czasową izolację oskarżonego i uniemożliwi mu powrót do przestępstwa.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania, gdyż mając na uwadze obecną sytuację majątkową i zarobkową oskarżonego obciążenie go kosztami postępowania byłoby w ocenie Sądu nadmierną dolegliwością.